

پیرامون مصاحبه افق با اعلیحضرت

(قسمت اول)

امیر فیض- حقوقدان

در مصاحبه ششم ماه می سال جاری (۲۰۱۳) آقای دهقانپور مصاحبه ای با اعلیحضرت داشتند که چون سوالات در رابطه با شورای به اصطلاح ملی! بود، تحریر حاضر به نقد برخی مطالب آن مشغول میگردد.

اعلیحضرت نسبت به نشست پاریس اظهار رضایت داشته و رویهم رفته آنرا موفقیت آمیز دانسته اند. موضوع مهمی که به التفات خاص اعلیحضرت رسیده، بیان علت عدم بحث و رای گیری نسبت به منشور! و اساسنامه شورا است که مورد اعتراض بسیاری قرار گرفته است.

توضیحات اعلیحضرت در این باب است که چون پیشنهادات زیادی راجع به منشور! و همچنین اساسنامه رسیده بود مجمع به اتفاق آرا تصمیم گرفت که منشور! و اساسنامه همانطور باقی بماند تا عده ای متخصص فرانسوی نظر بدهند و تاکید داشتند که چون باید این سازمان طی اصول و قوانین فرانسه به ثبت برسد بهتر است، به بحث و شور و رای گیری نسبت به اساسنامه و منشور! به جلسه بعدی مجمع عمومی شورا موکول شود.

بیانات اعلیحضرت از نظر مبتدا و خبرسنگین و متین است ولی با واقعیت همراه نیست چراکه کلام، یا ناشی از شنیده و دیده ها، و یا درک شخصی است و آنجا که ناشی از مجرای شنیده ها (تلقین و نقل قول) باشد ممکن است همراهی لازم رابا واقعیت نداشته باشد.

هر روایت که شنیدی به هوا باز فرست کز روایت نتوان یافت حقیقت اثری

۱- از بیانات اعلیحضرت اینطور فهمیده میشود که هنوز شورا به ثبت نرسیده و پس از تشکیل مجمع عمومی مجدد و طرح اساسنامه و منشور! و ملاحظات و کلاء و نظر متخصصین فرانسوی [!] شورا به ثبت خواهد رسید.

در حالیکه اعلانات شورای به اصطلاح ملی! دائر به تقاضای کمک مالی و علانم پیوست آن از جمله شماره حساب بانکی نشان از ثبت شورا دارد ضد و نقیض را در بیان اعلیحضرت متصور میسازد.

۲- اسناد منتشره شورای به اصطلاح ملی! نشان نمیدهد که منشور! و اساسنامه شورا به مجمع موسس ارائه شده تا به اتفاق آراء به باقی ماندن آنها بهمان کیفیت که هست رای داده باشند، و رای نهائی موکول به جلسه دیگری از مجمع موسس گردیده.

۳- بر طبق روال حقوقی در مجمع موسس، اول اساسنامه موسسه بتصویب میرسد و بعد انتخاب هیئت مدیره، زیرا هیئت مدیره یکی از ارکان اساسنامه است و قبل از تصویب اساسنامه نمیتوان به تصویب ارکان آن رکن پرداخت.

۴- مقصود از متخصصین فرانسوی برای بررسی اساسنامه و منشور شورا در بیان اعلیحضرت چیست؟ ثبت موسسات غیر تجاری از جمله شورا و سازمان و غیره همانند ثبت شرکتها یک کار اداری ساده است که معمولاً کار وکلای درجه پائین و یا کارمندان اداری خود موسسه

است و فرمهای لازم توأم با پرسشها همه فراهم و آماده است و قانون صلاحیت خاصی برای گروهی قائل نشده که نسبت به ماهیت مرانامه و یا اساسنامه موسسه غیرتجاری اظهار نظر مثبت و یا منفی نماید و در توضیح بیشتر نمیتوان باورکرد که عده ای متخصص فرانسوی نسبت به ماده ۱۱ منشور! شورا اظهار نظرکنند که بماند و یا رد شود و یا خلاف مقررات فرانسه هست یا نه.

مامورثت موسسات فقط این دقت رامیکند که موسسه غیرانتفاعی با تصریح غیرانتفاعی بودن و رعایت آیین نامه و دستورالعمل های مربوطه ثبت شود.

این توضیح بجاست که قانون ثبت موسسات غیرانتفاعی و اصلاحیه آن در ایران در سال ۱۳۴۶ به تصویب مجلس شورای ملی ایران رسیده و قانون تجارت ایران الهام یافته از قانون تجارت فرانسه است.

در این موقع آقای دهقانپور سوال میکند که آیا این وکلای فرانسوی غیر از گروه حقوقدانان فرانسوی هستند که بر فعالیت انتخاباتی شورا و همچنین احراز صلاحیت اعضا نظارت و عمل میکنند؟ و آیا کسی میداند که این عده چه کسانی هستند؟

اعلیحضرت بین وکلای که باید نسبت به منشور و اساسنامه اظهار نظر کنند و آنرا به ثبت برسانند با آن عده از حقوقدانان فرانسوی که بر کل انتخابات و صلاحیت و مسائل تابعه نظارت خواهند داشت قائل به تفاوت شده و فصل مشابهی از قدرت اجرایی و دقت و بیطرفی حقوقدانان فرانسوی بیان میفرمایند، تا ایرانیان مطمئن شوند که تمام سلسله مراتب انتخابات شورا مطابق اصول و قواعد خواهد بود. [!!]

در مورد اینکه آیا آن حقوقدانان که شورا صلاحیت خاصی برایشان قائل شده قابل معرفی هستند پاسخ اعلیحضرت این است که باید از مسئول شورا پرسید.

در توضیح اعلیحضرت معلوم نیست که >انتخابات شورا مطابق اصول و قواعد باشد< مقصود کدام قواعد و کدام اصول است، اصول و قواعد در انتخابات کشور، همان قانون انتخابات است که هیئت نظارت را هم همان قانون مشخص کرده است، تفهیم نشد که مقصود از رعایت اصول و قواعد در انتخابات موسسات خصوصی چیست که برای رعایت آن یک گروه حقوقدان فرانسوی لازم باشد؟!<

در سابق برای اینکه باب اعتراض و یا مقابله مردم مسدود باشد میگفتند فلانی از فرنگ آمده یا این جنس فرنگی است، اکنون هم بنظر میرسد برای اینکه باب اعتراضات به انتخابات و منشور و اساسنامه مسدود باشد داستان وکلا و حقوقدانان فرانسوی آنها را از نوع مقامات کاملاً استثنائی گشوده شده.

داستان، خیلی شبیه به حقوقدانان فرانسوی برای طرح شکایت علیه سید علی خامنه ای و تا حدودی هم نزدیک با داستان انتخاب وکیل علیه فوکوس آنلاین است.

قرینه ها برداستان بودن هیئت قضات فرانسوی

قرینه هائی که میتواند داستان بودن نظارت و احراز صلاحیت انتخاب شوندگان را نزدیک به اصالت کند این است.

- ۱- هیچ اشاره و گزارشی که آیا کسی رد صلاحیت شده و آیا نظارت هیئت مزبور به کجروی ها و سوء استفاده ها و عدم وجود تعرفه انتخاباتی و دیگر نواقصی که اعلیحضرت هم در همین مصاحبه آنها را تائید فرموده اند دیده نشده، درحالیکه کسی که ماموریتی را عهده دار است مکلف به انتشار گزارش ماموریتش میباشد.
- ۲- کسانی که صلاحیت مداخله، نظارت و احراز صلاحیت انتخاب کننده و انتخاب شونده را دارا شده اند که هیئت نظار نامیده میشوند قبل از انتخابات با نام و نشان معرفی میشوند، تا اگر اعتراضی متوجه آنان است امکان عرضه آن فراهم شود.
- ۳- تا آنجا که معلوم شده هیچ مقرراتی در قانون فرانسه نیست که هیئت خاصی وظیفه داشته باشد در مورد انتخابات خصوصی شرکت ها و موسسات غیرانتفاعی، مداخله و نظارت و یا احراز صلاحیت کند؛ موسسات غیرانتفاعی که در فرانسه به ثبت رسیده ابدًا از این هفت خوان عبور نکرده اند.
- ۴- کوچکترین علامتی نیست که هیئت حقوقی ادعا شده اقدامی در راستای انتخابات شورای ملی!! کرده باشند حتی معلوم نیست که صلاحیت اعلیحضرت و همسر محترم اعلیحضرت رد یا قبول شده و آیا آنها در انتخاب مدیران شرکت کرده اند یا خیر و آیا اساسا کسی به آنها رای داده است یا نه.
- ۵- درحالیکه اعلیحضرت از شخصیت های علمی و فکری و اجتماعی هیئت حقوقدانان فرانسوی و صلاحیت آنها در نظارت و احراز صلاحیت اطمینان هائی دادند و بیانات ایشان حاشیه ای بر متن است، یعنی لازمه آن اطمینان ها شناخت افراد آن هیئت است، قابل قبول نیست که اگر چنین هیئتی وجود داشته باشد برای شخص اعلیحضرت که معرفی کننده آنهاست مشخص نباشد، و اینکه آقای دهقانپور را حواله به مسئول شورا برای جواب داده اند درست نیست؛ چرا که سخنگو وظیفه اش بیان آن چیزهائی است که در هیئت مدیره شورا مطرح شده.
- ۶- اگرچنان هیئتی وجود داشت اولین ایراد هیئت متوجه نام انتخابی <شورای ملی ایران> بود چرا که کلمه ملی در نام بالا رساگر تعلق و وابستگی شورا به ملت ایران است، در حالیکه ابدًا چنین نیست و تشکیل دهندگان شورا نه اصلاتی از ملت ایران دارند و نه وکالتی.
- ۷- ایراد مسلم دیگر که نمیتوانست از نظر حقوقدانان فرانسوی نادیده گرفته شود، این است که آیا در بین سه میلیون ایرانی مقیم خارج ازکشور یک یا چند نفر ایرانی قابل اعتماد و امانت وجود ندارد که امر نظارت و دخالت و احراز شرائط انتخابات به آنها واگذار شود که شورا متوسل به یک جریان غیرعادی یعنی نظارت خارجیان گردیده است؟ صلاحیت اخلاقی و یا سوابق و دیگر مسائل مربوط به انتخاب شوندگان در صلاحیت ایرانیان است یا فرانسویان؟
- ۸- حقوقدانان فرانسوی میدانند که هیچ انتخاباتی نیست که با اعتراضاتی روبرو نباشد و مرجع رسیدگی به اعتراضات قبل از انتخابات بموجب قانون معرفی میگردد و انتخابات شورا اولین نمایش از نبود مرجع رسیدگی به اعتراضات است و این بحساب هیئت حقوقدانان ادعایی گذارده خواهد شد.
- ۹- استناد شورابه مصوبه بین المجالس در مورد انتخابات درست نیست، و این نادرستی نمیتواند از دید حقوقدانان پوشیده و یابی اهمیت تلقی شود. مصوبه بین المجالس، مربوط به انتخابات

کشورهاست نه انتخابات بخش خصوصی بنابراین از آنجا که انتخابات نمیتواند بدون پایگاه قانونی و حقوقی باشد شورا مکلف است که یا قانون انتخابات جمهوری اسلامی و یا قانون انتخابات مشروطیت ایران راملاک عمل قرار بدهد.

۱۰- هیئت حقوقدانان فرانسوی متوجه این ایراد اساسی میشدند که تشکیل دهندگان شورای به اصطلاح ملی! عملاً ترک تابعیت ایران را کرده اند، اکنون هم میخواهند که شورای خودشان را طبق قانون فرانسه به ثبت برسانند، و نشانی هم از این نیست که آنها بخواهند شورای خودشان را پس از ثبت در فرانسه در ایران هم بثبت برسانند (تبصره اضافه شده به قانون ثبت موسسات و شرکتها میگوید در صورتی که موسسات ثبت شده در خارج در تهران هم به ثبت برسند دارای تابعیت رسمی خواهند بود).

نظارت بر انتخابات و احراز صلاحیت رای دهندگان و انتخاب شوندگان هم بافرانسویان است، تامین امنیت و کمک های مالی هم از ناحیه دولت فرانسه است و باطبع قانون نظارت بر انتخابات و تخلفات نیز قانون فرانسه خواهد بود، در اینصورت صلاحیت این شورا بیشتر متوجه حقوق سیاسی فرانسه است تا کشور ثالث دیگر از جمله ایران.

۱۱- هیئت حقوقدانان فرانسوی اگر وجود عملی و مستقیم بر انتخابات شورا داشته باشد باید

این آگاهی را پذیرا شوند که موسسین شورا با خدعه و تزویر و انتخاب نام منشور که

درفرنگ ایرانیان به معنای فرمان پادشاه است بجای مرامنامه که مسبوق به فعالیت

های سیاسی و اجتماعی است خواسته اند مقاصد تجزیه طلبی خود را زیر نام و فرمان

شاه مخفی سازند و این شیوه دغلکاری نباید از دید حقوقدانان فرانسوی نادیده گرفته

شود.

حقوقدانان فرانسوی حتماً متوجه این نکته میباشند که علت اینکه موسسین شورا از انتخاب ایرانیان بعنوان ناظر و احراز صلاحیت خودداری کرده اند یکی همین است که هیئت فرانسوی به ریزه کاری و تقلب ها و شیوه های عمل مرسوم بعضی از ایرانیان از جمله موسسین شورای به اصطلاح ملی! آگاه نیستند، و لاجرم حقوقدانان فرانسوی به نادانی و بی اعتباری و سرسری گرفتن موضوع متهم خواهند شد.

پایان قسمت اول